

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων, υπάλληλος στον βαθμό Α*12, αμφισβητεί το κύρος της ΕΕΣ που κατήρτισε γι' αυτόν η καθής για το 2004. Προς στήριξη της προσφυγής του, προβάλλει καταρχάς ότι η εν λόγω ΕΕΣ δεν περιέχει ανάλυση και αιτιολογία σχετικά με το χρονικό διάστημα από 1η Μαΐου 2004 έως 31 Δεκεμβρίου 2004 και ότι δεν ελήφθησαν υπόψη οι πρώτοι τέσσερις μήνες του εν λόγω έτους, ούτε καν μέσω της βαθμολογίας που περιέχει η ενδιάμεση έκθεση που αφορούσε το εν λόγω χρονικό διάστημα. Η παράλειψη αυτή συνιστά παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 3, των γενικών εκτελεστικών διατάξεων του άρθρου 43 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως. Ο προσφεύγων προσθέτει ότι, σε κάθε περίπτωση, η ενδιάμεση έκθεση καταρτίστηκε από αναρμόδια αρχή.

Εν συνεχεία, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι, κατά το δεύτερο ήμισυ του 2004, οι προϊστάμενοί του του ανέθεταν μόνον εργασίες περιστασιακού ή επιβοηθητικού χαρακτήρα, οι οποίες δεν παρουσιάζουν καμία χρησιμότητα για την κατάρτιση ΕΕΣ για υπάλληλο του βαθμού του.

Τέλος, ο προσφεύγων προβάλλει παράβαση του άρθρου 12α του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως σχετικά με την ηθική παρενόχληση.

Προσφυγή-αγωγή της 26ης Απριλίου 2006 — C κατά Επιτροπής**(Υπόθεση F-44/06)**

(2006/C 154/58)

*Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική***Διάδικοι**

Προσφεύγων-ενάγων: C (Βρυξέλλες, Βέλγιο) [εκπρόσωποι: S. Orlandi και J.-N. Louis, avocats]

Καθής-εναγομένη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος-ενάγοντος

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— να ακυρώσει την από 13 Ιουνίου 2005 απόφαση της Αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής (ΑΔΑ), με την οποία η αρχή αυτή αρνήθηκε να λάβει όλα τα μέτρα εκτελέσεως της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 23ης Νοεμβρίου 2004 στην υπόθεση T-376/02, Ο κατά Επιτροπής (1).

— να ακυρώσει την απόφαση της διευθύντριας της DG ADMIN/C «Κοινωνική πολιτική, προσωπικό Λουξεμβούργου, υγεία, υγιεινή» της 23ης Φεβρουαρίου 2006, περί συνταξιοδότησεως του προσφεύγοντος-ενάγοντος και αναδρομικής αναγνώρισεως σ' αυτόν, από την 1η Φεβρουαρίου 2002, δικαιώματος σε επίδομα αναπηρίας καθοριζόμενο βάσει των διατάξεων του άρθρου 78, εδάφιο 2, του ΚΥΚ.

— να υποχρεωθεί η καθής-εναγομένη να καταβάλει στον προσφεύγοντα-ενάγοντα ποσό ex aequo et bono ύψους 15 000 ευρώ για παραβίαση της αρχής τηρήσεως εύλογης προθεσμίας·

— να καταδικάσει την καθής-εναγομένη στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Κατόπιν της εκδόσεως της προαναφερθείσας αποφάσεως Ο κατά Επιτροπής, ο προσφεύγων-ενάγων υπέβαλε ενώπιον της ΑΔΑ αίτηση για τη λήψη των μέτρων εκτελέσεως της εν λόγω αποφάσεως. Μετά την απόρριψη της αιτήσεως αυτής, ο προσφεύγων-ενάγων υπέβαλε διοικητική ένσταση, η οποία απορρίφθηκε εν μέρει με την απόφαση της 11ης Ιανουαρίου 2006. Η ΑΔΑ εξέδωσε, ακολούθως, στις 23 Φεβρουαρίου 2006, νέα απόφαση με την οποία ο προσφεύγων-ενάγων συνταξιοδοτήθηκε και του αναγνωρίστηκε αναδρομικώς, από την 1η Φεβρουαρίου 2002, δικαίωμα σε επίδομα αναπηρίας καθοριζόμενο βάσει των διατάξεων του άρθρου 78, εδάφιο 2, του ΚΥΚ.

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής, ο προσφεύγων-ενάγων υποστηρίζει, καταρχάς, ότι η τελευταία αυτή απόφαση δεν ισοδυναμεί με πλήρη εκτέλεση της προαναφερθείσας αποφάσεως, στο μέτρο που δεν συνεπάγεται για τον προσφεύγοντα-ενάγοντα επαναφορά στην έννομη κατάσταση στην οποία βρισκόταν πριν την έκδοση της αποφάσεως που ακυρώθηκε από το Πρωτοδικείο.

Επιπλέον, κατά την άποψή του προσφεύγοντος-ενάγοντος, η απόφαση της 23ης Φεβρουαρίου 2006 εκδόθηκε κατά παράβαση του άρθρου 53 του ΚΥΚ, το οποίο ορίζει ότι ένας υπάλληλος για τον οποίο η επιτροπή αναπηρίας κρίνει ότι πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 78 του ΚΥΚ πρέπει να συνταξιοδοτείται αυτοδικαίως την τελευταία ημέρα του μήνα κατά τον οποίο διαπιστώνεται, με απόφαση της ΑΔΑ, η οριστική ανικανότητα του υπαλλήλου να ασκεί τα καθήκοντά του.

Τέλος, ο προσφεύγων-ενάγων επικαλείται παραβίαση της αρχής τηρήσεως εύλογης προθεσμίας, στο μέτρο που η απόφαση της 23ης Φεβρουαρίου εκδόθηκε δεκαπέντε μήνες μετά την έκδοση της προαναφερθείσας αποφάσεως.

(1) Συλλογή Υπ. Υπ. 2004, σ. I-A-349 και II-1595.

Προσφυγή της 8ης Μαΐου 2006 — Aimi κ.λπ. κατά Επιτροπής**(Υπόθεση F-47/06)**

(2006/C 154/59)

*Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική***Διάδικοι**

Προσφεύγοντες: Nicola Aimi (Evere, Βέλγιο) και λοιποί (εκπρόσωποι: A. Coolen, J.-N. Louis και E. Marchal, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των προσφευγόντων

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Δικαστήριο Δημόσια Διοίκησης:

- να ακυρώσει τις ατομικές αποφάσεις περί απορρίψεως των αιτήσεων των προσφευγόντων με τις οποίες ζήτησαν την εκ μέρους της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής (ΑΔΑΑ) λήψη μεταβατικών μέτρων για να διασφαλιστούν, στο πλαίσιο της περιόδου των προαγωγών 2005 επ., η ίση μεταχείριση και τα κεκτημένα δικαιώματά τους·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι η καθής, απορρίπτοντας τις αιτήσεις τους με τις οποίες ζήτησαν τη λήψη μεταβατικών μέτρων προκειμένου να ληφθεί υπόψη η ιδιαίτερη κατάστασή τους που προκύπτει από τη δημιουργία πρόσθετων βαθμών, προσέβαλε την προσδοκία τους για εξέλιξη της σταδιοδρομίας τους υπό προϋποθέσεις ίσες με αυτές που ισχύουν για τους συναδέλφους τους της ίδιας κατηγορίας, καθώς και τα κεκτημένα δικαιώματά τους, στον βαθμό που η προοπτική της σταδιοδρομίας τους υπέστη σημαντικές αλλαγές.

Επιπλέον, οι προσφεύγοντες προβάλλουν έλλειψη κατάλληλης αιτιολογίας, καθόσον η καθής δεν απάντησε στους ισχυρισμούς και τα επιχειρήματα που ανέπτυξαν με τις αιτήσεις και τις διοικητικές ενστάσεις τους.

Προσφυγή της 5ης Μαΐου 2006 — Avanzata κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-48/06)

(2006/C 154/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Eric Avanzata (Beggent, France) κ.λπ. [Εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis και E. Marchal, δικηγόροι]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των προσφευγόντων

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης:

- να ακυρώσει τις συμβάσεις εργασίας των προσφευγόντων ως υπαλλήλων επί συμβάσει, καθόσον με αυτές καθορίστηκαν η κατηγορία, ο βαθμός, το κλιμάκιο και οι αποδοχές τους·
- να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγοντες, οι οποίοι ανέλαβαν υπηρεσία στην Επιτροπή ως υπάλληλοι γραφείου ή εργατές με σύμβαση διεπόμενη από το δίκαιο του Λουξεμβούργου, αμφισβητούν την κατάταξη και την

αμοιβή τους που καθορίστηκαν από το εν λόγω κοινοτικό όργανο κατά τον διορισμό τους ως επί συμβάσει υπαλλήλων τοποθετούμενων στην Υπηρεσία Υποδομών και Διοικητικής Υποστηρίξεως στο Λουξεμβούργο (OIL).

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγοντες επικαλούνται παράβαση του άρθρου 80 του Καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του Λοιπού Προσωπικού (ΚΕΛΠ), παράβαση του άρθρου 2 του παραρτήματος του ΚΕΛΠ, τον παράνομο χαρακτήρα των Γενικών Εκτελεστικών Διατάξεων (ΓΕΔ) των εν λόγω άρθρων και την προσβολή των αρχών της ίσης μεταχείρισεως και της απαγορεύσεως των διακρίσεων, της διαφάνειας και της χρηστής διαχειρίσεως.

Οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται καταρχάς ότι η καθής εξέδωσε τις ΓΕΔ χωρίς προηγουμένως να ζητήσει τη γνώμη της επιτροπής του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως. Επιπλέον, οι ΓΕΔ δεν περιλαμβάνουν ακριβή περιγραφή των αρμοδιοτήτων για κάθε τύπο καθηκόντων, γεγονός που καθιστά αδύνατο να εξακριβωθεί αν οι προσφεύγοντες διορίστηκαν σε κατηγορία αντίστοιχη των καθηκόντων που ασκούν και αν ο βαθμός τους καθορίστηκε σύμφωνα με το άρθρο 80 του ΚΕΛΠ. Επίσης, η καθής δεν απέδειξε ότι πράγματι εξέτασε την πιθανότητα να κατατάξει στους προσφεύγοντες στον αμέσως ανώτερο βαθμό, λαμβάνοντας υπόψη την πραγματική κατάσταση της αγοράς.

Τέλος, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι βρίσκονται στην ίδια κατάσταση με τους εργαζομένους στους βρεφονηπιακούς σταθμούς των Βρυξελλών, οι οποίοι προσελήφθησαν ως υπάλληλοι επί συμβάσει τοποθετημένοι στην Υπηρεσία Υποδομών και Διοικητικής Υποστηρίξεως στις Βρυξέλλες με εγγύηση διατηρήσεως του ύψους των αποδοχών τους. Η καθής δεν δικαιολόγησε γιατί δεν παρασχέθηκε παρόμοια εγγύηση στους προσφεύγοντες.

Προσφυγή-αγωγή της 9ης Μαΐου 2006 — Nijs κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου

(Υπόθεση F-49/06)

(2006/C 154/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Bart Nijs (Bereldange, Λουξεμβούργο) [Εκπρόσωπος: F. Rollinger, δικηγόρος]

Καθού-εναγόμενος: Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο

Αιτήματα του προσφευγοντος-εναγοντος

Ο προσφεύγων-εναγών (στο εξής: προσφεύγων) ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση της Αρμόδιας για τους Διορισμούς Αρχής (ΑΔΑ) να μην προαγάγει τον προσφεύγοντα το 2005, καθώς και κάθε άλλη συναφή ή/και επακόλουθη απόφαση,
- να διατάξει την αποκατάσταση της υλικής ζημίας και της ηθικής βλάβης που υπέστη ο προσφεύγων,
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο στα δικαστικά έξοδα.